

Kajakturen Middelfart til Faaborg 2014

Søndag 13/7 sent på eftermiddagen startede vi fra Gals Klint Camping vest for Middelfart. Susanne, Allan og Uffe, som jeg kendte fra tidligere, samt Else og Flemming, som jeg ikke havde set før. Lene, som jeg også kendte fra tidligere, ville støde til senere. De andre havde mere eller mindre færdigpakket deres kajakker, Uffe og Allan hjalp med at bære min kajak ned til vandkanten, og jeg skyndte mig at klæde om og slæbe grejet ned. Heldigvis havde jeg prøvepakket hjemmefra, og min pakkeoversigt hjalp mig til hurtigt at pakke tingene ned.

Billederne nedenfor er i lille størrelse. Hvis du vil se dem i fuld skærmstørrelse, klikker du på linket til Dropbox, hvor du får de samme billeder i fotomappen 'Kajak 2014 Middelfart-Faaborg':

<https://www.dropbox.com/sh/nerczim9k3v2hs5/AAA8rOmjXoJtjSkPgYTQXUHma>

Øverst til højre er der to ikoner, ét med fire felter og ét med fire streger. Klik på det med 4 felter, og du får billederne nogenlunde i samme størrelse som nedenfor. Dobbeltklik på et foto for at se det i fuld størrelse. Ruten kan følges på fire kort, der ligger allersidst i mappen.

Vi satte kursen mod den lille ø Fænø Kalv midt i Lillebælt. Vejret var regntungt, og der var en god vind fra vest. Vi passerer her selve Gals Klint.

Lidt senere får vi den privatejede Fænø om bagbord. Den sidste km blir jeg meget tissetrængende og pisker løs for ikke at ende som Tycho Brahe!

Jeg styrer lige mod den lejrplads på østsiden, hvor Henning og jeg overnattede 2008. – Og nåede det! Havde spist middag hjemme og nød bare at hive en madpakke frem.

Elses spraydeck var i stykker, så hun var våd. Uffe så på mobilen, at Ernst havde åbent mandag, så han og Flemming tog med Else tilbage til bilerne og kørte derop.

Det gav lejlighed til at udforske den lille, men meget spændende ø med mange særprægede landskaber. Da jeg var der sidst, var der høns.

Nu var indbyggerne fedthalefår, der i kraft af deres fedtknude på halen kan klare sig i lang tid uden mad og vand.

Træerne er udsat for lidt af vejrt fra alle vindretninger. Det sætter sit umiskendelige præg. Skærbækværket kunne vi se i flere dage ned gennem bæltet.

Allan kunne gå igen efter lang tid med dårlig ryg, så vi udforskede bla. de voldanlæg, svenske soldater anlagde i 1658. På nordspidsen en kvadratisk plads med volde og voldgrave hele vejen rundt om.

Herfra kunne de overskue al sejlads i bæltet, endda se langt ind i Kolding Fjord lige fremme i billedet.

Voldsomme landskaber – fremhævet af de dramatiske skyer og solens grelle lys på stammerne. Træerne vokser ligefrem væk fra vindretningen.

Her er væk-væksten endnu mere udpræget.

Sommer er også tiden for de gamle træskibe, som vi mødte mange af på turen. Det er næsten et guldaldermaleri.

Indbyggerne ville gerne besøge os. De stak hovederne sammen og tiskede om de mærkelige fremmede væsener, men holdt sig på forsigtig afstand.

I starten! – Snart blev de aldeles nærgående og skulle snuse til alle gryder. Jeg tog ham her ved hornene for at trække ham væk. Det var som beton! Først hårde klap i hænderne fik dem på vild flugt.

Næste morgen mødte nogle af os havkajakroernes formand Steen Slot-Nielsen og hans kæreste Dorthe Skjerk på sydstranden. Vi gik sydoover. Der var kraftig vind, så vi gik kystnært langs Fænø og tangen, der danner Gamborg Fjord. Det blæste op, og vi gik i land på Ålehoved tange for en pause. Lige ved Flemmings

kajak lå der et kranium i opskyldstangen. Allan fastslog som tandlæge, det måtte være en 25-35-årig ung mand (ingen tandskader, ingen paradentose). Alle tænder var slidt helt flade, altså fra en tid, hvor man malede mel på stenkværn. Der var et 14-15 mm skudhul i nakken. Uffe ringede til politiet om fundet. Vi skulle dog finde et sted, hvor der var en vej, før de ville hente det.

Blæsten tog til. Else og Flemming fandt en god lejrplads 1 km inde i bugten med læ for vinden. Vi gik i bådene igen – Flemming gik ud igen og måtte svømme i land!

Skudhullet, som Uffe peger på, stammer formentlig fra en musket under svenskekriegen. Man har ikke i fx 1864 brugt så store kalibre. Da Allan kom hjem, fandt han et gl.

svensk kort fra 1660, som viser, at svenskerne gik over via Brandsø og i land på Fyn på netop det sted, hvor vi fandt kraniet. Stedet hed dengang Iversnæs.

To be or not to be!” En repræsentant for Wedellsborg gods gav os lov til at slå lejr. Sjovt nok havde Uffe roet sammen med ham i Kbhs. havn. Jeg fandt en grøn

vandpistol i strandkanten. Den blev afleveret til politiet på en nærliggende gård sammen med kraniet som det formodede mordvåben. ; - }

En smuk solnedgang over en stribe kajaker på en strand. Det er da flot!

Lene fik nogenlunde overstået sin halsbetændelse og slog telt op sammen med os. Hun kører dog videre til Assens Camping, hvor vi går ind i morgen.

Fint vejr, høj sol, ingen vind og bølger. Hele tiden møder vi skrænter, der er høvlet af storme. Mange med ens højde ligner en bradepandekage, der er skåret stykker af.

Vandet er så stille, at vi skærer lige over store bugter.

Flere bradepandekager. Her er det Wedellsborg knuden.

Vi beslutter at gå lige over til Bågø og gå vesten om. På nordspidsen af Bågø ligger en krumodde, Eg-holm, med strand-søer inde bagved.

Der var kun et par måger, så vi gik ind for en pause. Men da vi gik op på strandvolden, jog vi hundreder af fugle på vingerne længere inde. Undskyld!

Rundede fyret på sydspidsen og gik ind til færgehavnen for en is- og kaffepause. Derefter direkte til Assens Camping, hvor Lene ventede på stranden.

Smuk solnedgang over campingpladsens legeplads. Da hoppepuden blev slukket kl. 21, faldt der ro over pladsen.

På vej mod Thorø, som faktisk er en halvø, så vi et flot agterspejl med vinduer – det er ikke enhver dame, der kan præstere det! Rundt om Thorø,

hvor der er lavet en rigtig dyr kystsikring. Thorø Huse er et gammelt fiskerleje m. snævre, krogede gyder. Vi nærmer os den smukke Sønderby Klint.

Her er den i nærbillede.

Træerne rutsjer ganske langsomt ned ad skrænten for at ende som en bunke afpillede, hvidlige skeletter i strandkanten. Ret så makabert for et træ at tænke på på vej nedad.

Vi runder skeletbunken for at finde et pausested.

De ser ud til at have fundet et idyllisk sted under den smukke skrænt.

Sådan tar man en lille mormor på en kajaksofa og svaler hænderne i vandet.

Gik videre ned langs Helnæs. Der var ingen egnede lejrpladser.

Nærmer os sydspidsen. Bøjden ses i det fjerne. Måske telter vi på skydebanen? Behøver ikke skifte svømmevest ud med skudsikker vest; der skydes først til august!

Fandt en bedre plads nord for, ved P-pladsen til et fuglereservat.

Sad længe og nød solnedgangen.

Tænk, at et hårdført kamera til 1.999 kr. kan klare så svag en belysning. Rigtig flot!

Rundt om Knæet og Sønderhjørne til Lyø. Der var langt uden om krummodden Lyø Trille og ind til havnen.

Flemming skulle stoppe, så vi gik over mod Faaborg. Lige før krummodden Lyø Sand mødte vi et vikingeskib. Det bordeaux-farvede sejl var desværre taget ned.

Knolden er det SØ-ligste hjørne af Horneland, kun forbundet med en smal dæmning i vestenden, ellers vand hele vejen rundt. Flotte klinter.

Sjældent at se fiskenet hængt til tørre. Faaborg i baggrunden. Flemming fik sin kajak lagt ind i roklubben og en kode til låsen. Bus til Odense, tog til Middelfart for at hente bilen ved Gals Klint Camping.

Gik over til N-spidsen af Bjørnø. Fin lejrplads, men ikke officiel. Enighed om at gå om på V-siden til den officielle, 200 m op ad bakken. Pejlemærke: gammelt muret transformatorårn.

Roede 1 km for langt. Skal ret langt ud for at se tårnet for klinterne. Enighed om at spise på stranden også i morgen tidlig, så kun telt slæbes med op.

Næste morgen Spå til Avernakø havn. Flot skygge på bropille. Fik ikke komponeret ordentligt; midt i er kedeligt. Ingen afslutning på pillen i øv.h.hjørne.

Føjede hjemme et stykke hvid baggrund til i h-side. Byggede en afslutning til pillen og lidt himmel og hav på, beskar i v.s., så er der en bedre komposition.

På vej ned langs østkysten fandt vi et sted med lidt træskygge tæt ved en badebro. Her var der en spændende skulpturudstilling af ret lokal kunst, ikke

ruminstallationer, men såkaldte broinstallationer:

Der er en herlig lejrplads på sydspidsen af øen m. affaldsbeholdere og glasfibertoilet, som beboerforeningen renholder. Susanne havde brug for en overliggerdag med sit håndled.

Øen ender i en lang krumodde, Revtrille. Sjovt at se to strande så tæt på hinanden. Trillen er den lille knold ude for enden.

Mere svaj på set udefra ind mod øen.

Om aftenen gik Lene, Else og jeg 1½ km til Korshavn, lejede cykler og kørte til havnefest v. færgehavnen, ca. 5-6 km. En ladvogn t.h. var tribune for de to veloplagte musikere.

Vi satte os i festteltet og hyggede os gevaldigt, med kold øl og varm kakao. Der var ingen dans, men jeg havde meget lyst til at danse hele tiden og sluttede af med et lille solonummer, som

ingen desværre forevige, men to 10-årige piger kom hen og gav high-five for "god underholdning". Else stod krumbøjet af latter og måtte støtte sig til et nedløbsrør.

Næste dag lejede vi cykler for at se hele øen. Der er rigtig mange smukke gamle, stynede popler. Mange bølgede kornmarker – Danmark dejligst!

Susanne, Else og jeg kørte ad Oddevej til strandsøerne på NV-spidsen. Meget smuk og egenartet natur.

Vi diskuterede planter og især

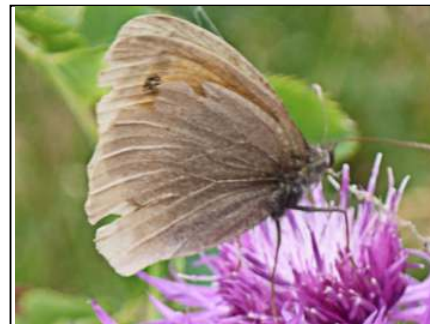
sommerfugle, som der var rigtig mange af. Fx denne blåfugl, som har så sarte og smukke farver og mønstre på undersiden ...

... men en rigtig stærk og flot farve på oversiden.

Selv om den er brun, skulle det også være en blåfugl.

Her har vi en dagpåfugleøje i flotte farver.

En skærmpolte, jeg ikke kender, starter som en krukke med langt ned til bunden, inden den folder sig ud. Det så ret sjovt ud.

Her er to flotte blåfugle.

I byen Munke var der denne klassiske landsbyidyl med gadekær og bindingsværk.

Else og Susanne købte røget laks med hjem fra Korshavn Gamle Røgeri. En rigtig hyggelig gammel-far, der kunne fortælle historier i lange baner.

Endnu en idyl med stynede popler. De her er rigtig gamle, den ene kan man endda kigge igennem.

Else måtte desværre tage hjem; en veninde på hospice havde fået det værre. Hun fik lov at lægge kajak + bagage ind på en gård og cyklede til færgen. Vi afventede, at vinden skulle løje og lejede cykler igen. Allan blev, havde fået problemer med lænden igen. Vi overraskede Else i caféen ved færgen.

Vinden løjede først o. 18,30. Målet var Bøjden via Avernak havn og Lyø. Havde ikke hørt Uffes råd om at holde os langt ude, gik mere kystnært for at holde de store bølgetog ret agter i st.f. skråt. Blev derved ført ind i bugten, hvor det grunde vand fik bølgerne til at rejse sig yderlige. 1½ m høje bølger skråt ind bagfra gav mig rigeligt at bestille. Fik derved en større omvej. Arbejdede hele tiden på at korrigere i forhold til søerne og var mere end brugt, da vi endelig nåede havnen. Vi

holdt en tiltrængt kaffepause. Jeg sagde til de andre, de skulle fortsætte, selv ville jeg lægge mig på teltpladsen ved havnen og gå ind til Fåborg næste dag.

De valgte dog også at slå lejr og slutte i Fåborg. Sidste dag gik vi sønden om Bjørnø, hvor en ca. 1km lang revle strækker sig mod SØ.

Vi gik over mod Fyns kyst og fulgte den ind til Faaborg, hvor vi stilede mod roklubben, den mørkebrune, lave bygning helt t.h. i billedet.

Her sluttede årets tur. Allan og hans Karen tog mig og kajakken med til Gals Klint. Susanne tog Lene og Uffe med, så de senere kunne hente deres kajakker i roklubben.

